प्रतिकूला हि सा पत्नी तस्य विप्रस्य या हृता ।
तथापि धर्म्मकामोऽसौ त्वामुद्यातितरां नृप ॥ ६० ॥
चलतः स्थापयस्यन्यान् स्वधर्म्मेषु महीपते ।
त्वां स्वधर्म्माद्विचलितं कोऽपरः स्थापयिष्यति ॥ ६१ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

विलज्जः स महीपाल इत्युक्तस्तेन धीमता ।
तथेत्युक्त्वा च पप्रच्छ हृतां पत्नीं द्विजन्मनः ॥ ६२ ॥
भगवन् केन नीता सा पत्नी विप्रस्य कुत्र वा ।
अतीतानागतं वेत्सि जगत्यवितथं भवान् ॥ ६३ ॥

ऋषिरुवाच ॥

तां जहाराद्रितनयो वलाको नाम राक्षसः ।
द्रक्ष्यसे चाद्य तां भूप उत्पलावतके वने ॥ ६४ ॥
गच्छ संयोजयाशु त्वं भार्य्यया हि द्विजोत्तमं ।
मा पापास्पदतां यातु त्वमिवासौ दिने दिने ॥ ६५ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे औत्तानमन्वन्तरे ॥ ६९ ॥

सप्ततितमोऽध्यायः ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

अथारुरोह स्वरथं प्रणिपत्य महामुनिं ।
तेनाख्यातं वनन्तच्च प्रययावुत्पलावतं ॥ १ ॥

Digitized by Google